



Työeläkelaitoksille

KORKOLAIN SEKÄ ERÄIDEN MUIDEN LAKIEN VIIVÄSTYSSEURAAMUKSIA KOSKEVIEN
SÄÄNNÖSTEN MUUTTAMINEN

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksen korkolain sekä eräiden muiden lakien viivästysseuraamuksia koskevien säännösten muuttamisesta (HE 292/1994 vp). Esityksessä ehdotetaan korkolakia muutettavaksi niin, että kiinteästä 16 prosentin viivästyskorosta luovuttaisiin ja siirryttäisiin markkinakorkojen mukaan vaihtuvaan viivästyskorkoon.

Jos luotolle on sovittu maksettavaksi korkoa tietyn korkokannan mukaan, viivästyskorko olisi yleensä neljä prosenttiyksikköä sovittua korkokantaa korkeampi. Jos koronmaksusta on sovittu korkokantaa kuitenkin sopimatta, viivästyskorko olisi Suomen Pankin vahvistama kolmen kuukauden markkinakoron vuosikeskiarvo (Suomen Pankin vahvistama viitekor-ko), johon lisättäisiin neljä prosenttiyksikköä. Jollei koron maksamisesta ole sovittu, viivästyskor-ko olisi seitsemän prosenttiyksikköä yli viitekoron.

Korkolain muuttamisen yhteydessä ehdotetaan muutet-tavaksi myös TEL 19 §:n 1 momenttia ja 19 d §:ää sekä muiden työeläkelakien vastaavia säännöksiä. Vakuutusmaksun viivästyskorko ja etuudelle maksetta-va viivästyskorotus olisivat korkolain korkokannan mukaisia. Korko ja korotus olisivat siten seitsemän prosenttiyksikköä yli viitekoron.

Voimaantulo

Lait tulisivat voimaan aikaisintaan maaliskuun 1995 alusta. On mahdollista, että vakuutusmaksun voimaan-tuloa koskevat säännökset muttuvat hallituksen esi-tyksestä.

Liitteenä

Oheisena ovat hallituksen esityksen sivut 1-15 (esi-tyksen pääasiallinen sisältö, yleisperustelut ja yksityiskohtaiset perustelut), sivut 40-41 (laki korkolain muuttamisesta) ja sivut 67-72 (TEL:n 19 ja 19 d §:n, LEL:n 10 §:n, VEL:n 14 §:n, MEL:n 8 ja 63 a §:n, YEL:n 12 §:n, MYEL:n 12 §:n ja TaEL:n 8 §:n muutosesitykset).

ELÄKETURVAKESKUS

Seppo Pietiläinen

Pentti Koivistoinen

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi korkolain sekä eräiden muiden lakien viivästysseuraamuksia koskevien säännösten muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan korkolakia muutettavaksi siten, että kiinteästä 16 prosentin viivästyskorosta luovuttaisiin ja viivästyskorko määräytyisi markkinakoron kehityksen mukaan. Samalla sidottaisiin markkinakoron kehitykseen sellaisen luoton korko, jossa on sovittu koron maksamisesta korkokantaa kuitenkin sopimatta.

Jos luotolle on sovittu maksettavaksi korkoa tietyn korkokannan mukaan, olisi viivästyskorko yleensä neljä prosenttiyksikköä sovittua korkokantaa korkeampi. Niissä luotoissa, joissa ei ole sovittu maksettavaksi korkoa luottoajalta, sovellettaisiin viivästyskoron viitekorkona Suomen Pankin laskemaa kolmen kuukauden markkinakoron vuosikeskiarvoa. Viivästyskorko olisi seitsemän prosenttiyksikköä tätä suurempi.

Suomen Pankki määrittäisi ja vahvistaisi viivästyskoron viitekoron kullekin kalenterivuodelle edellisen vuoden marraskuussa päättyvän vuoden pituisen jakson päivittäisten korkojen keskiarvona.

Ehdotetut korkolain viivästyskorkosäännökset olisivat pakottavia kuluttajan hyväksi myös pankin ja kuluttajan välisessä velkasuhteessa.

Lukuisissa muissa laeissa olevia erillisiä viivästyskorkoa, viivästysseuraamuksia ja palautukselle maksettavaa sanktioluonteista korkoa koskevia säännöksiä ehdotetaan samalla muutettaviksi siten, että kulloinkin sovellettava korkokanta määräytyisi korkolain mukaisesti.

Ehdotetut lait ovat tarkoitettut tulemaan voimaan noin kahden kuukauden kuluttua siitä kun ne on hyväksytty ja vahvistettu.

SISÄLLYSLUETTELO

	Sivu		Sivu
ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ .	1	6. Laki ammatillisten oppilaitosten oppilaiden opintososiaalisista eduista annetun lain 8 a §:n muuttamisesta	18
YLEISPERUSTELUT	5	7. Laki maanmittausmaksusta annetun lain 11 §:n muuttamisesta	18
1. Nykytila	5	8. Laki uusjakojen tukemisesta annetun lain 7 ja 8 §:n muuttamisesta	19
1.1. Yleistä	5	9. Laki puutavaranmittauslain 42 §:n muuttamisesta	19
1.2. Velka, jonka korkokantaa ei ole sovittu	5	10. Laki yhdyskuntien vesihuoltotoimenpiteiden avustamisesta annetun lain 9 §:n muuttamisesta	20
1.3. Viivästyskorko	5	11. Laki yleisistä teistä annetun lain 94 §:n muuttamisesta	20
1.4. Muiden pohjoismaiden lainsäädäntö	6	12. Laki luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä annetun lain 24 §:n muuttamisesta	21
Ruotsi	6	13. Laki kuljetusten alueellisesta tukemisesta annetun lain 16 §:n muuttamisesta	21
Norja	7	14. Laki ulkomaanliikenteen kauppa-alusluettelosta annetun lain 12 §:n muuttamisesta	22
Tanska	7	15. Laki energia-avustuksista annetun lain 7 §:n muuttamisesta	22
2. Nykytilan arviointi ja keskeiset ehdotukset	8	16. Laki yritystuesta annetun lain 28 ja 30 §:n muuttamisesta	23
2.1. Viivästyskoron määrää koskevien säännösten tahdonvaltaisuus pankkien myöntämässä luotoissa	8	17. Laki jätelain 33 §:n muuttamisesta	23
2.2. Viivästyskoron suhde yleiseen korkotasoon	8	18. Laki asumisoikeustalolainojen korkotuesta annetun lain 13 §:n muuttamisesta	24
2.3. Viivästyskorko eri tyyppisissä veloissa	10	19. Laki vuokra-asuntolainojen korkotuesta annetun lain 9 a ja 12 §:n muuttamisesta	24
Velat, joissa on sovittu luottoajan korosta	10	20. Laki sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 16 §:n muuttamisesta	25
Velat, joissa ei ole sovittu luottoajan korosta	10	21. Laki erikoissairaanhoidon lain 44 a §:n muuttamisesta	25
2.4. Viivästyskoron määrä	11	22. Laki sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtiosuudesta annetun lain 47 §:n muuttamisesta	26
2.5. Velka, jonka korkokantaa ei ole sovittu	12	23. Laki kansalaisopistolain 16 §:n muuttamisesta	26
2.6. Muussa lainsäädännössä olevat viivästyskorkosäännökset	12	24. Laki valtiosuutta saavista liikunnan koulutuskeskuksista annetun lain 32 §:n muuttamisesta	27
3. Esityksen vaikutukset	13	25. Laki maaseutuelinkeinon lain 27 §:n muuttamisesta	27
3.1. Taloudelliset vaikutukset	13	26. Laki maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain 18 §:n muuttamisesta	28
3.2. Organisaatio- ja henkilöstövaikutukset	13		
4. Asian valmistelu	13		
5. Muita esitykseen vaikuttavia seikkoja	13		
YKSITYSKOHTAISET PERUSTELUT	14		
1. Lakiehdotusten perustelut	14		
1.1. Korkolaki	14		
1.2. Lait 2—49	14		
Viivästyskorkosäännökset	14		
Palautettavalle suoritukselle tai etuudelle maksettava sanktioluonteinen korko	15		
2. Voimaantulo	15		
LAKIEHDOTUKSET	16		
1. Laki korkolain muuttamisesta	16		
2. Laki oikeudenkäymiskaaren 21 luvun 8 §:n muuttamisesta	17		
3. Laki rahoitustarkastuslain 20 §:n muuttamisesta	17		
4. Laki lukiolain 26 e §:n muuttamisesta	17		
5. Laki aikuislukiolain 19 §:n muuttamisesta	18		

	Sivu		Sivu
27. Laki Valtion viljavarastosta annetun lain 21 §:n muuttamisesta	28	7. Laki maanmittausmaksusta annetun lain 11 §:n muuttamisesta	45
28. Laki turvavarastolain 9 §:n muuttamisesta ...	29	8. Laki uusjakojen tukemisesta annetun lain 7 ja 8 §:n muuttamisesta	45
29. Laki kuntien suhdannetalletuksista annetun lain 8 §:n muuttamisesta	29	9. Laki puutavarannittauslain 42 §:n muuttamisesta	47
30. Laki kunnan talouden vakauttamisesta ja kuntaselvityksestä annetun lain 10 §:n muuttamisesta	30	10. Laki yhdyskuntien vesihuoltotoimenpiteiden avustamisesta annetun lain 9 §:n muuttamisesta	47
31. Laki valtion lainanannosta ja valtiontakauksesta annetun lain 8 §:n muuttamisesta	30	11. Laki yleisistä teistä annetun lain 94 §:n muuttamisesta	48
32. Laki kansaneläkelain 39 b §:n muuttamisesta .	31	12. Laki luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä annetun lain 24 §:n muuttamisesta	49
33. Laki eläkkeensaajien asumistukilain 11 §:n muuttamisesta	31	13. Laki kuljetusten alueellisesta tukemisesta annetun lain 16 §:n muuttamisesta	50
34. Laki työntekijäin eläkelain 19 ja 19 d §:n muuttamisesta	32	14. Laki ulkomaanliikenteen kauppa-alusluettelosta annetun lain 12 §:n muuttamisesta	50
35. Laki lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 10 §:n muuttamisesta	32	15. Laki energia-avustuksista annetun lain 7 §:n muuttamisesta	51
36. Laki valtion eläkelain 14 §:n muuttamisesta ..	33	16. Laki yritystuesta annetun lain 28 ja 30 §:n muuttamisesta	52
37. Laki merimieseläkelain 8 ja 63 a §:n muuttamisesta	33	17. Laki jätelain 33 §:n muuttamisesta	53
38. Laki yrittäjien eläkelain 12 §:n muuttamisesta .	34	18. Laki asumisoikeustalolainojen korkotuesta annetun lain 13 §:n muuttamisesta	54
39. Laki maatalousyrittäjien eläkelain 12 §:n muuttamisesta	34	19. Laki vuokra-asuntolainojen korkotuesta annetun lain 9 a ja 12 §:n muuttamisesta	55
40. Laki eräiden työsuhteissa olevien taiteilijoiden ja toimittajien eläkelain 8 §:n muuttamisesta .	35	20. Laki sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 16 §:n muuttamisesta .	56
41. Laki vakuutuslainsäädännön muuttamisesta ..	35	21. Laki erikoissairaanhoidon lain 44 a §:n muuttamisesta	56
42. Laki tapaturmavakuutuslain 60 a §:n muuttamisesta	36	22. Laki sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain 47 §:n muuttamisesta	57
43. Laki sotilasvammalain 6 c §:n muuttamisesta .	36	23. Laki kansalaisopistolain 16 §:n muuttamisesta ..	58
44. Laki työttömyyskassalain 33 §:n muuttamisesta ..	37	24. Laki valtionosuutta saavista liikunnan koulutuskeskuksista annetun lain 32 §:n muuttamisesta	59
45. Laki liikennevakuutuslain 12 a §:n muuttamisesta	37	25. Laki maaseutuelinkeinolain 27 §:n muuttamisesta	60
46. Laki valtion perhe-eläkelain 9 §:n muuttamisesta	38	26. Laki maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain 18 §:n muuttamisesta	61
47. Laki potilasvahinkolain 10 a §:n muuttamisesta ..	38	27. Laki Valtion viljavarastosta annetun lain 21 §:n muuttamisesta	62
48. Laki vakuutustarkastuksen kustantamisesta annetun lain 3 §:n muuttamisesta	39	28. Laki turvavarastolain 9 §:n muuttamisesta ..	63
49. Laki opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain 44 §:n muuttamisesta	39	29. Laki kuntien suhdannetalletuksista annetun lain 8 §:n muuttamisesta	63
LIITE	40	30. Laki kunnan talouden vakauttamisesta ja kuntaselvityksestä annetun lain 10 §:n muuttamisesta	64
Rinnakkaistekstit	40	31. Laki valtion lainanannosta ja valtiontakauksesta annetun lain 8 §:n muuttamisesta	65
1. Laki korkolain muuttamisesta	40	32. Laki kansaneläkelain 39 b §:n muuttamisesta .	65
2. Laki oikeudenkäymiskaaren 21 luvun 8 §:n muuttamisesta	42	33. Laki eläkkeensaajien asumistukilain 11 §:n muuttamisesta	66
3. Laki rahoitustarkastuslain 20 §:n muuttamisesta	42	34. Laki työntekijäin eläkelain 19 ja 19 d §:n muuttamisesta	67
4. Laki lukiolain 26 e §:n muuttamisesta	43	35. Laki lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 10 §:n muuttamisesta	68
5. Laki aikuislukiolain 19 §:n muuttamisesta	43	36. Laki valtion eläkelain 14 §:n muuttamisesta .	69
6. Laki ammatillisten oppilaitosten oppilaiden opintososiaalista eduista annetun lain 8 a §:n muuttamisesta	44	37. Laki merimieseläkelain 8 ja 63 a §:n muuttamisesta	70
		38. Laki yrittäjien eläkelain 12 §:n muuttamisesta ..	71

	Sivu		Sivu
39. Laki maatalousyrittäjien eläkelain 12 §:n muuttamisesta	71	45. Laki liikennevakuutuslain 12 a §:n muuttamisesta	76
40. Laki eräiden työsuhteessa olevien taiteilijoiden ja toimittajien eläkelain 8 §:n muuttamisesta	72	46. Laki valtion perhe-eläkelain 9 §:n muuttamisesta	77
41. Laki vakuutuskassalain 91 §:n muuttamisesta	73	47. Laki potilasvahinkolain 10 a §:n muuttamisesta	78
42. Laki tapaturmavakuutuslain 60 a §:n muuttamisesta	74	48. Laki vakuutustarkastuksen kustantamisesta annetun lain 3 §:n muuttamisesta	79
43. Laki sotilasvammalain 6 c §:n muuttamisesta	75	49. Laki opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain 44 §:n muuttamisesta	79
44. Laki työttömyyskassalain 33 §:n muuttamisesta	76		

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila

1.1. Yleistä

Rahavelalle maksettavasta korosta säädetään korkolaissa (633/82). Laki tuli voimaan vuoden 1983 alussa. Siinä on säännöksiä velalle ennen eräpäivää maksettavasta korosta sekä erääntyneen suorituksen viivästymisen johdosta maksettavasta viivästyskorosta.

Korkolaki on luonteeltaan yleislaki, jota sovelletaan, jollei toisin säädetä taikka muuta johdu velallisen sitoumuksesta tai kauppatavasta. Korkolakia ei kuitenkaan sovelleta 1) julkisoikeudellisesta perusteesta johtuvaan velkasuhteeseen, 2) liikennevakuutukseen, lakisäänteiseen tapaturmavakuutukseen tai lakisäänteiseen eläkevakuutukseen eikä työntekijän ryhmähenkivakuutukseen tai sitä vastaavaan kunnallisen eläkelaitoksen myöntämään etuuteen, 3) määräajoin maksettavaan elatusapuun, joka on vahvistettu suoritettavaksi avioliittolain (234/29) tai lapsen elatuksesta annetun lain (704/75) nojalla, eikä 4) velvoitteeseen palauttaa saatu vastike tai etuus, kun sopimus puretaan tai etuus osoittautuu perusteettomaksi, siltä osin kuin kysymys on koron maksamisesta velan eräpäivää edeltäneeltä ajalta. Tämän vuoksi korkolain soveltamisalan piiristä pois suljettuja aloja koskevassa lainsäädännössä on lukuisia itsenäisiä korkosäännöksiä, joista merkittävä osa koskee viivästyskorkoa, muuta siihen rinnastettavaa viivästysseuraamusta ja palautettavalle summalle maksettavaa sanktioluonteista korkoa.

Korkolain säännökset ovat pääosin tahdonvaltaisia eli niistä voidaan poiketa sopimuksin. Lain 2 §:n 2 momentin mukaan viivästyskoron määrää koskevat säännökset ovat kuitenkin pakottavia silloin, kun velkojana on elinkeinonharjoittaja ja velka perustuu siihen, että kuluttaja on hankkinut tältä kulutushyödykkeen. Nämä säännökset ovat velallisen hyväksi pakottavia myös, kun velallisen sitoumus liittyy sopimukseen, jonka perusteella tämä ostamalla tai vuokraamalla hankkii asunnon itseään tai perheenjäseniään varten. Pykälän 3 momentin mukaan viivästyskoron määrää koskevien säännösten pakottavuus ei kuitenkaan koske pankin velalliselle myöntämää luottoa.

1.2. Velka, jonka korkokantaa ei ole sovittu

Velalle maksettavasta korosta säädetään korkolain 3 §:ssä. Pykälän 1 momentin mukaan velallisella ei ole velvollisuutta maksaa korkoa velan eräpäivää edeltäneeltä ajalta. Vaikka lähtökohtana onkin oletamus velan korottomuudesta, on käytännössä tavallista ja pankkilainojen osalta lähes poikkeuksetonta, että rahavelalle sovitaan maksettavaksi korkoa.

Lain 3 §:n 2 momentissa on säännös sen varalta, että velasta on sovittu maksettavaksi korkoa määräämättä kuitenkaan korkokantaa. Tällöin velallisen on maksettava vuotuista korkoa Suomen Pankin kulloinkin voimassa olevaa peruskorkoa vastaavan korkokannan mukaisesti. Lain 12 §:n mukaan Suomen Pankin on kahden viikon kuluessa peruskoron muuttamista koskevan päätöksen tekemisestä julkaistava ilmoitus uudesta peruskorosta Suomen säädöskokoelmassa. Uuden peruskoron mukaista korkokantaa on sovellettava ilmoituksen julkaisemista seuraavan kalenterikuukauden alusta lukien.

1.3. Viivästyskorko

Pääosa korkolain säännöksistä koskee viivästyskorkoa. Viivästyskoron määrästä säädetään lain 4 §:ssä. Lain 5—9 §:ssä on säännöksiä viivästyskoron maksuvelvollisuuden alkamisajankohdasta eri tilanteissa. Lain 10 § sisältää säännökset velkojan viivästykseen ja velallista kohdanneen ylivoimaisen esteen vaikutuksesta koronmaksuvelvollisuuteen. Lain 11 § mahdollistaa viivästyskoron sovittelun kuluttajan tai asunnonhankkijan asemassa olevan velallisen hyväksi niin sanotun sosiaalisen suoritusesteen perusteella tai jos velallisella on katsottava olleen perusteltua aihetta kieltäytyä maksamasta velkaansa.

Lain 4 §:n 1 momentin mukaan velallisen on maksettava viivästyneelle määrälle vuotuista viivästyskorkoa 16 prosenttia. Korkolain tahdonvaltaisuudesta johtuu, että korkokannasta voidaan sopia toisin muissa kuin lain 2 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa. Pykälän 2 momentissa on säännös siltä varalta, että luottoajalta olisi sovittu maksettavaksi korkeampaa kuin 16 prosentin korkoa. Tällöin myös

viivästyskorkoa on maksettava saman perusteen mukaan kuin ennen eräpäivää.

Samana 16 prosentin viivästyskorkokantaa sovelletaan useissa laeissa ja asetuksissa olevien erityissäännösten nojalla myös lukuisiin julkisoikeudellisesta perusteesta johtuviin saataviin ja korkolain soveltamisalan ulkopuolelle jääviin vakuutuksiin. Myös palautettavaksi määrätyle etuudelle maksettava sanktioluonteinen korko on kyseisissä säännöksissä yleensä 16 prosenttia.

1.4. Muiden pohjoismaiden lainsäädäntö

Ruotsi

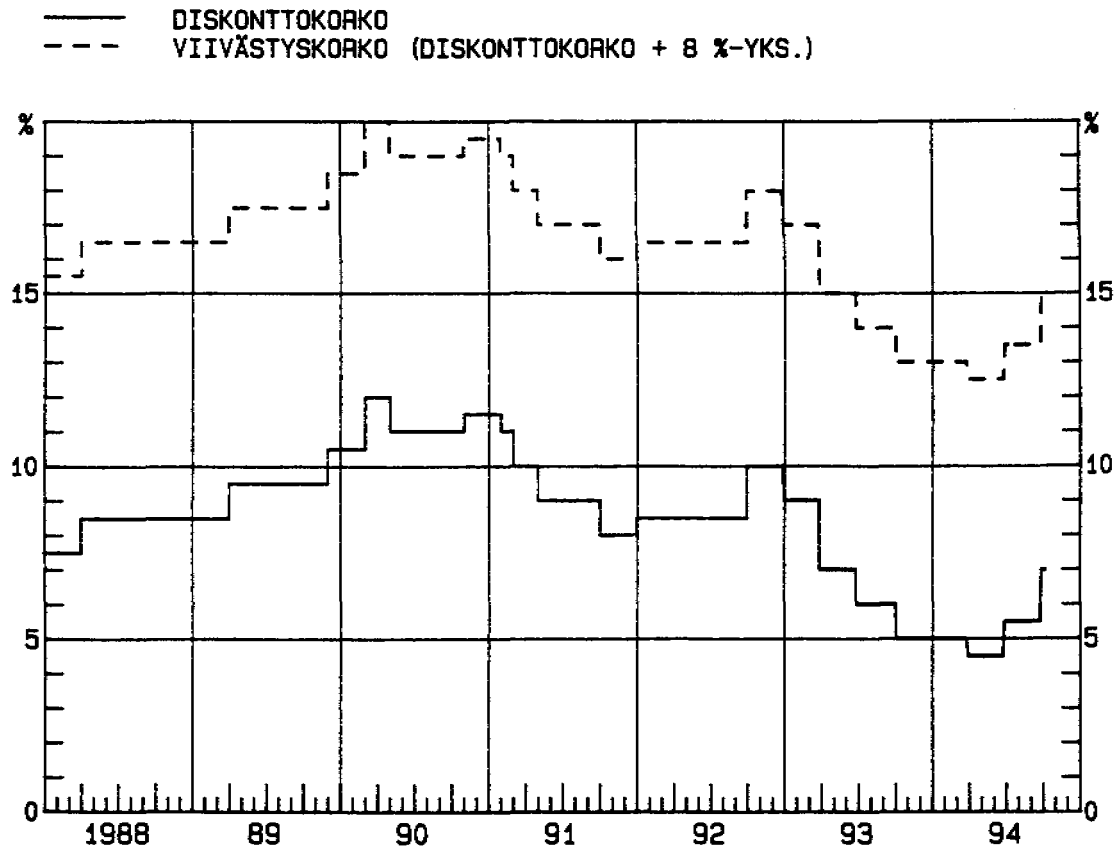
Ruotsissa viivästyskoron määrästä varallisuus oikeuden alalla säädetään korkolaisissa (räntelag, 1975:635). Korkolaki ei koske julkis-

oikeudellisesta perusteesta johtuvia velkasuhteita, mutta julkisten saatavien viivästyskorosta annetun asetuksen (1975:1318) nojalla kyseisiin saataviin on käytännössä sovellettava korkolakiä, jollei valtion tilintarkastusvirasto (riksrevisionsverket) toisin määrää.

Viivästyskorko on valtionpankin (riksbanken) vahvistama kunakin hetkenä voimassa oleva diskonttokorko lisätyn kahdeksalla prosenttiyksiköllä. Jos velalle oli ennen eräpäivää maksettava korkeampaa korkoa, on myös viivästyskorkoa maksettava tämän korkeamman korkokannan mukaan. Lain mukainen viivästyskorko on nykyisin (13.10.1994) 15 prosenttia.

Alla olevasta kuviosta käy ilmi diskonttokoron ja lain mukaisen viivästyskoron kehitys vuoden 1988 alusta vuoden 1994 syyskuuta loppuun.

KUVIO 1. VIIVÄSTYSKORKO RUOTSISSA



Korkolain säännökset ovat tahdonvaltaisia. Velallisen oikeutta vaatia viivästyskoron sovitte-
 telua sairauden työttömyyden tai muun vastaa-
 vanlaisen seikan perusteella ei kuitenkaan voi-
 da sopimuksin rajoittaa.

Lakia sovelletaan varallisuus oikeuden alueel-
 la. Lain säännökset ovat tahdonvaltaisia, mut-
 ta esimerkiksi viivästyskoron määrää koskevi-
 ta säännöksistä ei voida poiketa kuluttajan
 vahingoksi.

Norja

Norjan vuonna 1978 voimaan tulleen lain
 (lov om renter ved forsinket betaling m.m., nr.
 100/1976) mukaan viivästyskoron korkokan-
 nasta päättää kuningas ottaen huomioon val-
 litsevan yleisen korkotason. Kuluttajasuhteita
 varten viivästyskorko voidaan vahvistaa yleistä
 viivästyskorkoa alemmaksi. Vuoden 1994 alus-
 ta alkaen yleinen vuotuinen viivästyskorko on
 12 prosenttia, ja sitä sovelletaan myös kulutta-
 jasuhteisiin. Tätä ennen yleinen viivästyskorko
 oli 18 prosenttia ja kuluttajasuhteissa 15 pro-
 senttia.

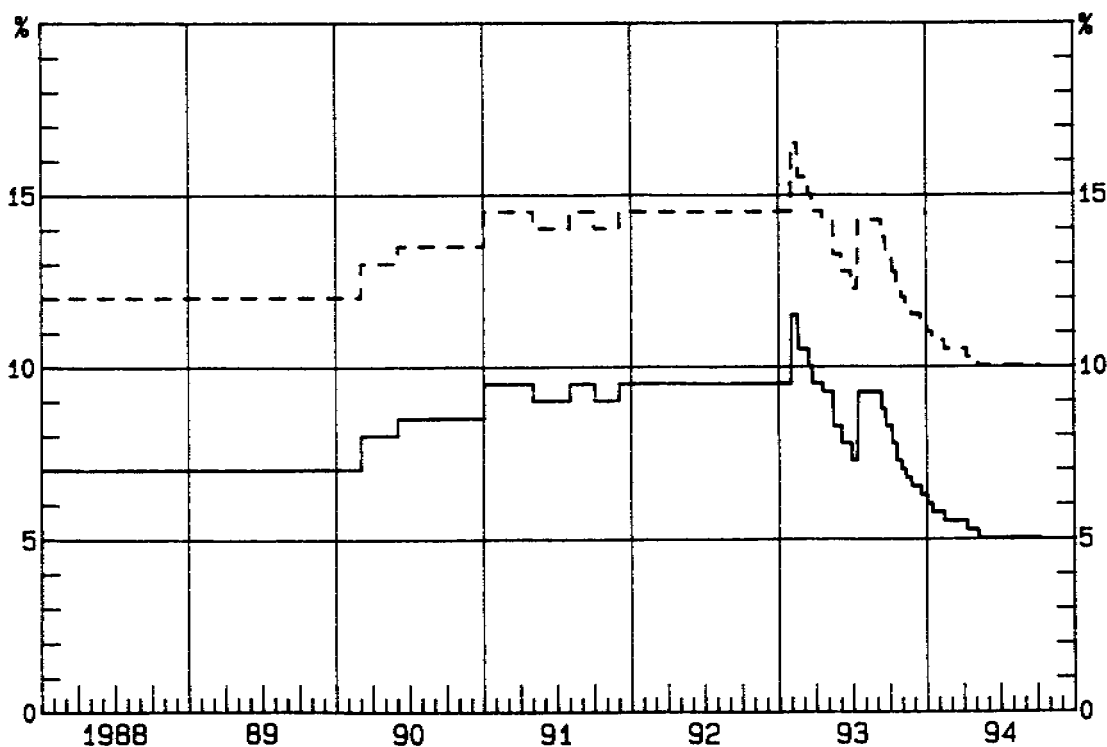
Tanska

Tanskan lain (lov om renter ved forsinket
 betaling mv, 1986—09—01 nr 583) mukaan
 vuotuinen viivästyskorko on kulloinkin voi-
 massa oleva virallinen diskonttokorko lisättynä
 viidellä prosenttiyksiköllä. Lain mukainen vii-
 västyskorko on nykyisin (13.10.1994) 10 pro-
 senttia.

Alla olevasta kuviosta käy ilmi diskonttoko-
 ron ja lain mukaisen viivästyskoron kehitys
 vuoden 1988 alusta vuoden 1994 syyskuun
 loppuun.

KUVIO 2. VIIVÄSTYSKORKO TANSKASSA

— DISKONTTOKORKO
 - - - VIIVÄSTYSKORKO (DISKONTTOKORKO + 5 %-YKS.)



Oikeusministeriö voi joka toinen vuosi muuttaa viivästyskorkoa neuvoteltuaan asiasta Tanskan valtionpankin (Danmarks Nationalbank) ja talousministeriön kanssa. Muutos voi kohdistua siihen, kuinka monella prosenttiyksiköllä viivästyskorko voi ylittää diskonttokoron. Nykyinen viiden prosenttiyksikön lisä on ollut voimassa vuodesta 1990 alkaen. Sitä ennen lisä oli kuusi prosenttiyksikköä.

Lakia sovelletaan varallisuus oikeuden alueella. Lain säännökset ovat tahdonvaltaisia, mutta esimerkiksi viivästyskoron määrää koskevista säännöksistä ei voida poiketa kuluttajan vahingoksi.

2. Nykytilan arviointi ja keskeiset ehdotukset

2.1. Viivästyskoron määrää koskevien säännösten tahdonvaltaisuus pankkien myöntämässä luotoissa

Korkolakia säädettäessä päädyttiin ratkaisuun, jonka mukaan viivästyskoron määrää koskevat korkolain säännökset olisivat kuluttajan ja asunnonhankkijan hyväksi pakottavia eli viivästyskorkoa ei voitaisi näiden vahingoksi sopia 16:ta prosenttiyksikköä suuremmaksi. Pankkien myöntämät luotot rajattiin kuitenkin pakottavuuden ulkopuolelle. Hallituksen esityksessä (HE 109/1981 vp) tätä perusteltiin sillä, että pakottavuus pyrittiin pääosin rajaamaan kuluttajansuojalain soveltamisalan mukaisesti. Esityksen perusteluissa todettiin pankkien luotonannon jo muutoinkin olevan julkisen valvonnan alaista, eikä pakottavuutta näin ollen ulotettu koskemaan tätä pankkien toimintaa.

Vaikka pankkien toiminta onkin edelleen julkisen valvonnan alaista, viivästyskoron määrää koskevat luottosopimusehdot eivät ole erityisen julkisen valvonnan alaisia sillä tavoin, että kuluttajansuojanäkökohdat tulisivat viivästyskorokohtoja laadittaessa ja sovellettaessa riittävästi otetuiksi huomioon. Käytännössä

luottosopimusten ehdot ovat useissa tapauksissa johtaneet korkolain mukaista viivästyskorkoa korkeampaan, yli 16 prosenttiyksikön viivästyskorkoon. Pankkien luotonanto kuuluu nykyisin kuluttajansuojalain soveltamisalan piiriin, joten tältäkin osin ei enää ole perustetta asettaa pankkien kuluttajille myöntämiä luottoja viivästyskoron osalta muista kulutusluotoista poikkeavaan asemaan.

Edellä olevan vuoksi 2 §:n 3 momentti ehdotetaan kumottavaksi. Pykälän 2 momentissa oleva pakottavuussäännös koskisi siten myös pankin velalliselle myöntämää luottoa.

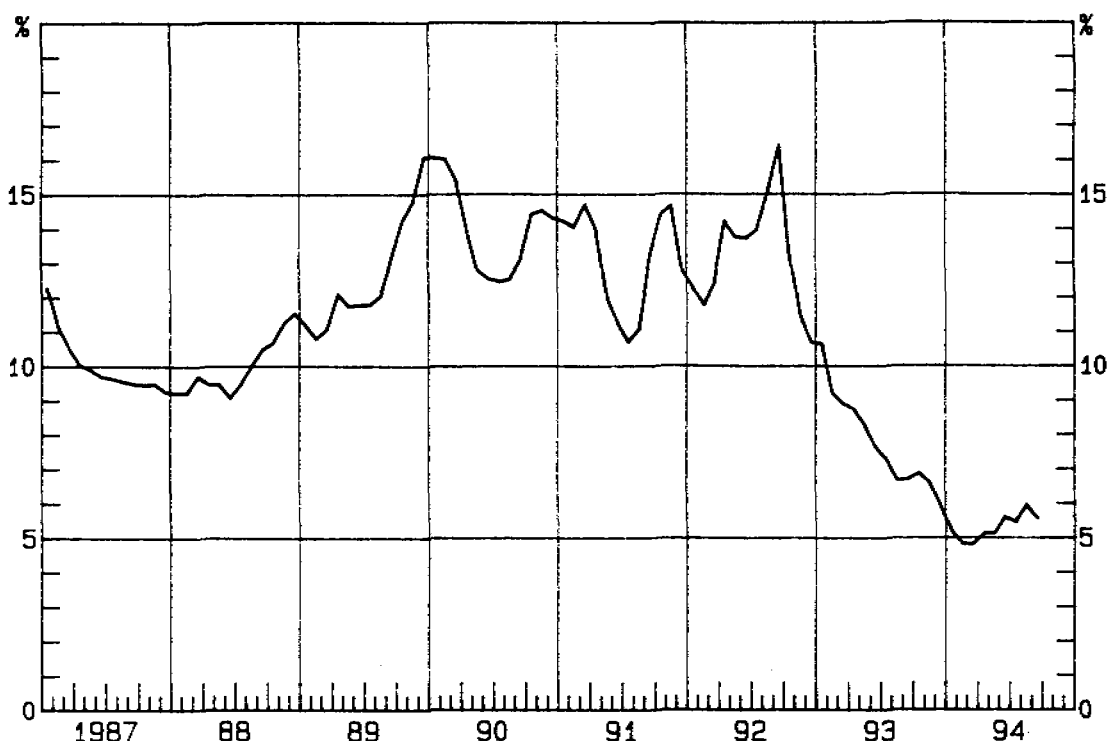
2.2. Viivästyskoron suhde yleiseen korkotasoon

Viivästyskorolla voidaan katsoa olevan kolme keskeistä tehtävää. Ensinnäkin viivästyskorko on velkojalle maksettava kaavamainen vahingonkorvaus siitä, että tämä ei saa sovittuna ajankohtana käyttöönsä velallisen maksettavaksi kuuluvaa rahasuoritusta. Toiseksi kysymyksessä on velallisen maksama vastike siitä, että kyseinen summa säilyy edelleen velallisen käytössä. Kolmanneksi viivästyskoron voidaan katsoa olevan rangaistusluonteinen seuraamus siitä, ettei velallinen ole sovittuna ajankohtana täyttänyt maksuvelvollisuuttaan. Viivästyskorkoseuraamuksen uhkan tavoitteena on ohjata velallinen oikea-aikaiseen suoritukseen.

Kiinteä viivästyskorko täyttää hyvin edellä mainitut tehtävät oloissa, joissa yleinen korkotaso on suhteellisen vakaa niin, että viivästyskorko on korkotasoa korkeampi mutta kuitenkin kohtuullisessa suhteessa siihen. Rahamarkkinoiden sääntelyn purkaminen 1980-luvun lopulla merkitsi kuitenkin siirtymistä järjestelmään, jossa korot määräytyvät markkinoilla. Korot vaihtelevat sekä kotimaisen että kansainvälisen talouskehityksen myötä. Etenkin viime vuosina yleinen korkotaso on vaihdellut voimakkaasti ja osin äkkinäisesti. Oheinen kuvio kuvaa kolmen kuukauden markkinakoron (helibor) kuukausikeskiarvon kehitystä vuoden 1987 alusta vuoden 1994 syyskuun loppuun.

KUVIO 3. HELIBOR-KORKO, 3 KK

KUUKAUSIKESKIAARVO



Kuviosta käy ilmi markkinakorkojen tason vaihtelu. Varsinkin korkean korkotason aikana vuoden 1990 alkukuukausina, vuosien 1990 ja 1991 vaihteessa sekä vuonna 1992 yleisen korkotason ja korkolain mukaisen viivästyskoron välinen ero oli hyvin vähäinen ja ajoittain viivästyskorko oli jopa yleistä korkotasoa alempi. Näissä oloissa viivästyskorko kadotti kokonaan ennakoestävän vaikutuksensa, ja maksusuoritusten viivyttäminen muodostui velallisen kannalta varteenotettavaksi vaihtoehdoksi järjestää lyhytaikaista rahoitusta. Toisaalta taas vuoden 1992 loppupuolella alkanut ja koko vuoden 1993 kestänyt korkotason lasku johti siihen, että kiinteä 16 prosentin viivästyskorko muodostui velallisen kannalta kohtuuttoman ankaraksi seuraamukseksi.

Eriyisen ongelmallinen korkea viivästyskorko on tilanteessa, jossa saatava on riidanalainen: maksuvelvollisuuden oikeudellisen selvittelyn aikana pääomalle kertyvä viivästyskorko

saattaa muodostua aikuperäisen velan määrään nähden huomattavan suureksi. Myös velallisen omatta syyttään kohtaamat maksuvaikeudet, joita erityisesti työttömyys on lisännyt, voivat johtaa olosuhteet huomioon ottaen kohtuuttomaan tulokseen. Tällaisia tilanteita koskeva korkolain 11 §:n säännös viivästyskoron sovitelusta ei riittävästi turvaa velallisen asemaa koska velallinen voi käytännössä toteuttaa sovitteluvaatimuksensa vain oikeusteitse.

Koska on ilmeistä, että yleinen korkotaso määräytyy myös tulevaisuudessa markkinoilla, on edellä mainittujen ongelmien ratkaisemiseksi perusteltua luopua kiinteästä viivästyskorosta ja siirtyä yleisen korkotason kehitystä seuraavaan viivästyskorkoon. Näin varmistetaan se, että viivästyskoron korkokanta säilyy yleiseen korkotasoon verrattuna kohtuullisena. Samalla viivästyskoron ja yleisen korkotason välinen ero säilyy suhteellisen kiinteänä, joten tilanne, jossa yleinen korkotaso olisi lähes

Edellä olevasta kuviosta käy ilmi pankkien markkaluottokannan korkotyypisidonnaisuuden kehitys vuodesta 1988 vuoden 1994 syyskuuhun. Peruskorkosidonnaisten luottojen osuus pankkien luottokannasta on jatkuvasti pienentynyt. Uusia peruskorkosidonnaisia luottoja ei juurikaan myönnetä, joten peruskoron merkitys luottojen viitekorkona vähenee jatkuvasti. Vaikka peruskorko on vuosina 1992 ja 1993 jossain määrin seurannut yleistä korkokehitystä, se ei kuvasta aidosti markkinakorkojen kehitystä, koska peruskoron muuttamiseen liittyy taloudellista tarkoituksenmukaisuusharkintaa. Näistä syistä viivästyskoron sitominen peruskorkoon ei ole perusteltua.

Tällä hetkellä keskeiset markkinakorot ovat 1—12 kuukauden niin sanotut helibor-korot sekä eri pankkien primekorot. Helibor-korot (Helsinki Interbank Offered Rate) lasketaan Suomen Pankissa viiden suurimman pankin (KOP, OKO, PSP, SKOP ja SYP) päivittäin kello 13 omille sijoitustodistuksilleen antamien ostonoteerauksien keskiarvona. Primekorot ovat pankkien omia viitekorkoja, jotka seuraavat markkinakorkoja pankkien päätösten mukaisesti.

Edellä olevasta kuviosta voidaan todeta, että helibor- ja primekorkosidonnaisten luottojen osuus pankkien luottokannasta on jatkuvasti kasvanut ja on nykyisin 43,5 %. Kehityksen perusteella voidaan arvioida näiden luottojen osuuden kasvavan myös tulevaisuudessa, joten helibor- ja primekorkojen merkitys luottokorkoina tulee kasvamaan. Näistä helibor-sidonnaisten luottojen osuus on selvästi suurempi. Lisäksi helibor-korot ovat markkinakorkoina sikäli riippumattomia, etteivät ne, toisin kuin pankkien omat primekorot, perustu yksittäisten pankkien omiin päätöksiin. Helibor- ja primekorkojen kehitys on ollut jatkuvasti melko yhdenmukaista, joten näiden korkojen keskiarvon tai vastaavanlaisen yhdistelmän käyttämisellä viivästyskoron viitekorkona ei saavutettaisi erityisiä etuja. Edellä olevan perusteella esityksessä on päädytty käyttämään viivästyskoron viitekorkona helibor-korkoja.

Viitekoroksi on valittu lyhytaikaisen rahoituksen viitekorkona yleisesti käytetty kolmen kuukauden helibor-korko, koska suorituksen viivästyessä velkoja joutuu ainakin periaatteessa kattamaan viivästyneen summan lyhytaikaisella markkinahintaisella rahoituksella. Lakitekstissä ei kuitenkaan suoraan sidota viivästyskoron määräytymistä kolmen kuukauden

helibor-korkoon vaan sen sijasta käytetään ilmaisua kolmen kuukauden markkinakorko. Vaikka nykyisin kolmen kuukauden markkinakorko on käytännössä sama kuin kolmen kuukauden helibor-korko, rahamarkkinoiden rakenne voi tulevaisuudessa muuttua ja koron nimi vaihtua. Keskeistä on, että viitekoron laskeminen aina kuitenkin perustuu kolmen kuukauden pituisen rahoituksen yleiseen markkinakorkoon.

Helibor- ja muille markkinakoroille on ollut ominaista jatkuva vaihtelu markkinatilanteen mukaan. Viivästyskoron sitominen kiinteästi markkinakorkoihin johtaisi siihen, että myös viivästyskoron korkokanta vaihtelisi jatkuvasti. Tällainen ratkaisu ei kuitenkaan ole tarkoituksenmukainen, koska se vaikeuttaisi kohtuuttomasti kulloinkin voimassa olevan viivästyskorokannan selvittämistä ja viivästyskoron laskeamista. Sen vuoksi on perusteltua valita järjestelmä, jossa viivästyskorkoa tarkistetaan toteutuneen korkokehityksen perusteella suhteellisen harvoin, esimerkiksi kerran vuodessa. Tällainen ratkaisu merkitsee sitä, ettei viivästyskorko aidosti kuvasta kunkinhetkistä korkotasoa vaan edellisen vuoden korkotasoa. Kyseessä on kuitenkin kompromissi viivästyskorkojärjestelmän käytännöllisyyden ja markkinaehtoisuuden välillä.

Edellä olevan perusteella ehdotetaan, että Suomen Pankki määrittäisi ja vahvistaisi viivästyskoron perusteen seuraavaa vuotta varten edellisen vuoden joulukuussa. Perusteena olisi kolmen kuukauden markkinakoron vuosikeskiarvo määrittämistä edeltävältä 12 kuukaudesta (marraskuusta marraskuuhun). Esityksessä tästä korkokannasta käytetään nimitystä *Suomen Pankin vahvistama viitekorko*. Vahvistaminen olisi luonteeltaan tekninen toimenpide, eikä Suomen Pankki käyttäisi asiassa harkintavaltaa. Viitekorko olisi voimassa koko seuraavan kalenterivuoden. Ehdotuksen mukaan Suomen Pankin olisi vahvistettava viitekorko prosenttiyksikön tarkkuudella.

2.4. Viivästyskoron määrä

Valtaosassa myönnettävistä rahaluotoista osapuolet sopivat, että luottoajalta maksetaan korkoa. Viivästyskoron suuruutta arvioitaessa on otettava huomioon, että luottoajan korko pankkiluotoissa on nykyisin useimmissa tapauksissa tavalla tai toisella sidottu markkina-

korkojen kehitykseen. Kun näissä luotoissa luottoajan korko ainakin periaatteessa kuvastaa sitä hintatasoa, jolla luoton myöntänyt pankki on itse hankkinut kyseisen rahasumman, riittää viivästyskorolle asetettujen tavoitteiden saavuttamiseen, että viivästyskoron korkokanta sidotaan kyseisestä luotosta luottoajalta maksettuihin korkokantaan. Ottaen huomioon edellä esitetyt viivästyskoron tavoitteet ja toisaalta kohtuuttoman suuren viivästyskoron aiheuttamat ongelmat ehdotetaan, että velasta, jolle on sovittu maksettavaksi korkoa luottoajalta, viivästyskorko olisi eräin jäljempänä mainituin poikkeuksin luottoajan korko lisättynä neljällä prosenttiyksiköllä. Neljää prosenttiyksikköä on pidetty riittävänä, koska luottoajan korko itsessään on yhä useammin markkinaperusteinen ja sisältää pankin perimän marginaalin.

Niissä rahaveloissa, jotka ovat myönnetyn luottoajan osalta korottomia, viivästyskorko olisi Suomen Pankin määrittämä kolmen kuukauden markkinakoron vuosikeskiarvo lisättynä seitsemällä prosenttiyksiköllä. Korottomia rahavelkoja ovat esimerkiksi elinkeinonharjoittajien väliset tavara- ja palvelusluotot ja kuluttajalle kulu- tushyödykkeen kaupassa annettu koroton maksuaika. Esityksessä on päädytty seitsemän prosenttiyksikön suuruiseen lisään, koska suorituksen viivästyessä velkoja joutuu ainakin periaatteessa kattamaan viivästyneen summan lyhytaikaisella markkinahintaisella rahoituksella. Tällöin on otettava huomioon, että viivästyskoron sisältämän lisän on keskimäärin katettava myös pankin luotosta perimä marginaali sekä muut luoton perustamiskustannukset, jotka voivat yksittäisissä tapauksissa olla huomattavan suuret.

Oheisessa taulukosta käy ilmi, kuinka suureksi viivästyskorko olisi edellä esitetun perusteen mukaan muodostunut vuosina 1988—1994.

Vuosi	Viitekorko	Viivästyskorko
1988	10	17
1989	10	17
1990	12	19
1991	14	21
1992	13	20
1993	13	20
1994	8	15

Esityksen mukaan velallinen ei kuitenkaan

olisi velvollinen maksamaan viivästyskorkoa enempää kuin kymmenen prosenttiyksikköä yli Suomen Pankin vahvistaman viitekoron, vaikka luottoajan korko lisättynä neljällä prosenttiyksiköllä olisikin tätä suurempi. Tarkoituksena on suojata velallista tilanteessa, jossa markkinakorkojen yleinen taso ei edellytä korkeaa viivästyskorkoa. Jos velasta perittävä korko on huomattavan korkea verrattuna yleiseen korkotasoon, toimii korkea korko sekä riittävänä kiihokkeena velan oikea-aikaiselle maksulle että kohtuullisena hyvityksenä velkojalle myös viivästyksen varalta, joten ylimääräinen lisäseuraamus viivästyksestä ei ole tarpeen. Velan maksun viivästyminen tällaisessa tilanteessa lie- nee osoitus pikemminkin maksukyvyttömyydestä kuin maksuhaluttomuudesta, joten maksurasisituksen kasvattaminen korkealla viivästyskorolla ei ole tarkoituksenmukaista sen enempää velallisen kuin velkojankaan kannalta. Toisaalta viivästyskoron ennakoestävyyden säilyttäminen edellyttää, ettei velallinen voi hyötyä viivästyksensä luottoajan korkoa alemman viivästyskoron muodossa. Tämän vuoksi viivästyskorko ei voisi kuitenkaan olla alempi kuin luottoajalta maksettavaksi sovittu korko.

2.5. Velka, jonka korkokantaa ei ole sovittu

Jos velalle on sovittu maksettavaksi korkoa korkokantaa kuitenkaan sopimatta, korkokantana käytetään nykyisin Suomen Pankin peruskorkoa. Kuten edellä todettiin, peruskorko on vähitellen menettämässä merkityksensä luotto- korkona. Kun viivästyskoron määräytyminen ehdotetaan sidottavaksi kolmen kuukauden markkinakoron vuosikeskiarvoon ja kun luotot muutoinkin yhä useammin ovat markkinakor- kosidonnaisia, on johdonmukaista edellyttää, että myös nyt esillä oleviin luottoihin sovellet- taisiin kolmen kuukauden markkinakoron vuosikeskiarvon mukaista korkokantaa.

2.6. Muussa lainsäädännössä olevat viivästys- korkosäännökset

Vaikka korkolakia ei sovelletakaan julkisoi- keudellisesta perusteesta ja eräistä lakisääteisistä vakuutuksista johtuviin saamiin, on myös näissä saamisissa viivästyskorko ja palautetta- valla etuudelle maksettava sanktiokorko nykyi-

sin useimmiten samansuuruinen kuin korkolain mukainen viivästyskorko. Korkolain viivästyskorkojärjestelmän muuttuessa on siten aiheellista muuttaa muiden lakien itsenäisiä korkosäännöksiä siten, että suhde korkolain mukaisen viivästyskoron määrään säilytetään. Tämä on tarkoituksenmukaisinta toteuttaa siten, että kussakin laissa viitataan viivästyskoron määrää koskevaan korkolain säännökseen. Korkolain yleistä soveltamisalaa ei tässä yhteydessä ole tarkoitus laajentaa, joten julkisoikeudellisten saamisten korot määräytyisivät muilta osin edelleenkin kussakin laissa olevien erityissäännösten perusteella.

Itsenäisiä viivästyskorkosäännöksiä on myös lukuisissa asetuksissa ja alemmanasteisissa säädöksissä. Myös näihin säännöksiin on kunkin ministeriön hallinnonalalla aiheellista tehdä vastaavanlaiset tarkistukset.

Verolainsäädäntöön liittyvät viivästysseuraamukset muodostavat erillisen, jo nykyisin kinkolain periaatteista poikkeavan kokonaisuuden, johon puuttumista ei tässä yhteydessä ole pidetty tarkoituksenmukaisena.

3. Esityksen vaikutukset

3.1. Taloudelliset vaikutukset

Esityksen taloudellisia vaikutuksia ei ole mahdollista arvoida täsmällisesti, koska tosiasialliset vaikutukset ovat riippuvaisia yleisen korkotason tulevasta kehityksestä. Yleisesti ottaen voidaan kuitenkin sanoa, että matalan korkotason aikana viivästyskorko muodostuu selvästi nykyistä tasoa alemmaksi. Viivästyskoron laskentajärjestelmiin tehtävistä muutoksista aiheutuu jonkin verran kustannuksia sekä yksityisellä että julkisella sektorilla.

3.2. Organisaatio- ja henkilöstövaikutukset

Viivästyskoron laskemisesta aiheutuu vaihtuvakorkoisessa järjestelmässä lisätyötä varsinkin niissä ulosoton yksiköissä, joilla ei ole käytävissään atk-järjestelmää. Esityksellä ei kuitenkaan arvioida olevan organisatorisia eikä henkilöstövaikutuksia.

4. Asian valmistelu

Kuluttaja-asiamies ehdotti oikeusministeriöl-

le lähettämässään 1.3.1994 päivätyssä kirjeessä, että korkolakia tarkistettaisiin viivästyskoron määrän, lain pakottavuuden sekä velkojan viivästyksen ja ylivoimaisen esteen välisen suhteen osalta. Eduskunnassa tehdyssä lakialoitteessa (7/1994 vp) ehdotettiin tarkistettavaksi viivästyskoron määrää ja sovittelua koskevia korkolain säännöksiä.

Ehdotusten johdosta oikeusministeriö järjesti huhtikuussa 1994 kuulemistilaisuuden. Ehdotusten ja kuulemistilaisuudesta saadun palautteen perusteella oikeusministeriö päätti asettaa työryhmän, jonka tehtävänä oli valmistella ehdotus hallituksen esitykseksi korkolain viivästyskorkoa koskevien säännösten uudistamisesta siten, että viivästyskorko olisi yleisen korkotason mukaan vaihtuva. Työryhmän tuli lisäksi selvittää, onko muutoksen johdosta tehtävä teknisiä tarkistuksia myös muihin korkolain säännöksiin, tulisiko korkolain 2 §:n 3 momentti kumota sekä voidaanko korkolain 10 §:ää täsmentää siten, että pankkien työselkauksia koskevat tulkintaerimielisyydet vältetään. Työnsä kestäessä työryhmä kuuli asian tuntijoina ulosottoviranomaisten ja kaupan alan edustajia.

Oikeusministeriö järjesti 27 päivänä syyskuuta 1994 kuulemistilaisuuden, jossa elinkeinoelämän ja kuluttajien järjestöt sekä eräät viranomaistahot esittivät näkemyksensä työryhmän mietinnöstä.

Hallituksen esitys perustuu työryhmän mietintöön ja siitä kuulemistilaisuudessa saatuun palautteeseen.

5. Muita esitykseen vaikuttavia seikkoja

Hallitus on antanut eduskunnalle esitykset laiksi eräiden maatalouden alaan kuuluvien lakien kumoamisesta (HE 145/1994 vp), laiksi yleisistä teistä annetun lain muuttamisesta (HE 200/1994 vp), laiksi kiinteistönuodostamista koskevan lainsäädännön uudistamisesta (227/1994 vp), laiksi Valtion viljavaraston liiketoiminnoista muodostettavasta osakeyhtiöstä (HE 239/1994 vp) ja esityksen ympäristöhallintoa koskevaksi lainsäädännöksi (HE 241/1994 vp). Nämä esitykset saattavat vaikuttaa tähän esitykseen.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotusten perustelut

1.1. Korkolaki

3 §. *Velasta maksettava korko.* Ehdotettu 2 momentti sisältäisi säännöksen siitä, minkä korkokannan mukaan velasta on maksettava luottoajan korkoa, jos koronmaksusta on sovittu korkokantaa kuitenkin sopimatta. Ehdotuksen mukaan kulloinenkin korkokanta olisi tällöin kolmen kuukauden markkinakoron vuosikeskiarvo, jonka Suomen Pankki vahvistaa. Korkokannasta käytettäisiin nimitystä Suomen Pankin vahvistama viitekorko.

Ehdotettu uusi 3 momentti sisältäisi säännökset Suomen Pankin velvollisuudesta määrittää ja vahvistaa edellä 2 momentissa tarkoitettu kolmen kuukauden markkinakoron vuosikeskiarvon mukainen korkokanta. Suomen Pankin olisi määritettävä ja vahvistettava vuosikeskiarvo vuosittain joulukuussa käyttäen edeltävien 12 kuukauden aikana kerättyjä tietoja kolmen kuukauden helibor-koron kehityksestä. Suomen Pankin vahvistama viitekorko olisi voimassa koko seuraavan kalenterivuoden. Korkokanta vahvistettaisiin prosenttiyksikön tarkkuudella.

Viitekoron julkaisemista koskevasta 12 a §:stä johtuu, että korkokannan vahvistamista koskeva päätös on tehtävä niin, että ilmoitus uudesta viitekorosta voidaan julkaista Suomen säädöskokoelmassa viimeistään 14 vuorokautta ennen vuodenvaihdetta.

4 §. *Viivästyskoron määrä.* Pykälän 1 momentin säännös koskee viivästyskoron määrää tapauksessa, jossa velasta on sovittu maksettavaksi tietyn suuruista korkoa. Tällöin maksun viivästyminen seuraavan viivästyskoron määrä olisi neljä prosenttiyksikköä yli luottoajalta maksettavaksi sovitun korkokannan.

Momentin mukaan velallinen ei kuitenkaan olisi velvollinen maksamaan viivästyskorkoa enempää kuin kymmenen prosenttiyksikköä yli kulloisenkin 3 §:n 2 momentin mukaisesti määntyvän Suomen Pankin vahvistaman viitekoron, vaikka luottoajan korko lisättyinä neljällä prosenttiyksiköllä tätä edellyttäisi. Jos esimerkiksi Suomen Pankin vahvistama viitekorko olisi seitsemän prosenttia, ja velasta on sovittu maksettavaksi luottoajan korkoa 15 prosentin korkokannan mukaisesti, ei velallinen olisi velvollinen maksamaan viivästyskorkoa enempää

kuin 17 prosenttia. Pykälän 4 momentista kuitenkin johtuu, ettei viivästyskorko voisi olla alempi kuin luottoajan korko.

Pykälän 2 momentissa on säännös viivästyskorosta tilanteessa, jossa velasta on sovittu maksettavaksi korkoa korkokantaa kuitenkin sopimatta. Tällöin viivästyskoron määrittämisen pohjana olisi kulloinenkin Suomen Pankin vahvistama viitekorko, johon lisättäisiin neljä prosenttiyksikköä.

Pykälän 3 momentin säännös koskee tilannetta, jossa velasta ei ole sovittu maksettavaksi luottoajan korkoa. Tällöin viivästyskoron määrä olisi seitsemän prosenttiyksikköä yli kulloisenkin Suomen Pankin vahvistaman viitekoron.

Pykälän 4 momentin mukaan viivästyskoron korkokannan olisi aina oltava vähintään yhtä suuri kuin luottoajan koron korkokanta. Jos esimerkiksi edellä 1 momentin yhteydessä mainitussa tilanteessa luottoajan koron korkokanta olisi 18 prosenttia, olisi viivästysajalta maksettava samaa 18 prosentin vuotuista korkoa.

12 §. *Ilmoitus Suomen Pankin peruskoron muuttamisesta.* Pykälän 1 momentti vastaa voimassa olevaa lakia, mutta siihen on tehty 3 §:n 2 momentin muuttamisesta johtuvat tekniset muutokset. Suomen Pankin velvollisuus julkaista Suomen säädöskokoelmassa ilmoitus uudesta peruskorosta säilyisi ennallaan.

12 a §. *Ilmoitus viitekoron vahvistamisesta.* Pykälän mukaan Suomen Pankin olisi julkaistava ilmoitus vahvistamastaan, 3 §:n 2 momentissa tarkoitettua viitekorosta Suomen säädöskokoelmassa. Julkaisun olisi tapahduttava viimeistään 14 vuorokautta ennen uuden viitekoron voimaantuloa. Selvyyden vuoksi samassa ilmoituksessa olisi mainittava myös 4 §:n 3 momentissa tarkoitettua viivästyskoron suuruus.

1.2. Lait 2—49 (ks. sisällysluettelo)

Viivästyskorkosäännökset

Lakien n:o 2—10, 12, 14, 16—24, 31—42 ja 44—47 kiinteän 16 prosentin viivästyskorkosäännöksiä ja lain n:o 11 kiinteän 12 prosentin viivästyskorkosäännöstä sekä lain n:o 48 12 prosentin vuosikorkoon johtavaa viivästyskorkosäännöstä muutettaisiin siten, että viivästys-

koron tai viivästyksen johdosta maksettavan korotuksen määrä määräytyisi korkolain 4 §:n 3 momentin mukaan. Viivästyskoron määrä olisi kulloinkin voimassa oleva Suomen Pankin vahvistama viitekorko lisättynä kuudella prosenttiyksiköllä.

Palautettavalle suoritukselle tai etuudelle maksettava sanktioluonteinen korko

Lakien n:o 8, 13, 15—16, 19, 25—29 ja 43 kiinteän 16 prosentin palautuskorkosäännöksiä, lain n:o 10 kiinteän 12 prosentin palautuskorkosäännöstä sekä lakien n:o 18, 30 ja 49 erityisiä palautuskorkosäännöksiä muutettaisiin siten, että palautettavaksi määrätyle suoritukselle tai etuudelle maksettava sanktioluonteinen korko määräytyisi korkolain 4 §:n 3 momentin mukaan. Palautuskoron määrä olisi kulloinkin voimassa oleva Suomen Pankin vahvistama viitekorko lisättynä kuudella prosenttiyksiköllä.

2. Voimaantulo

Ehdotettujen lakien on tarkoitettu tulevan

voimaan noin kahden kuukauden kuluttua siitä, kun ne on hyväksytty ja vahvistettu. Suomen Pankki voisi kuitenkin ennen lakien voimaantuloa vahvistaa ja julkaista viitekoron vuotta 1995 varten. Viitekorko määräytyisi tällöin kuukautta ennen lain voimaantuloa päättyvän kalenterikuukauden lopussa lasketun kolmen kuukauden markkinakoron vuosikeskiarvon perusteella.

Ehdotetut lait eivät olisi taannehtivia. Sen vuoksi viivästyskorkoa koskevia säännöksiä sovellettaisiin vasta lakien voimaantulon jälkeen viivästyviin suorituksiin. Luottoajan korkoa koskevia säännöksiä sovellettaisiin vasta lakien voimaantulon jälkeen annettuihin koronmaksusitoumuksiin. Palautettavalle erälle ennen lakien voimaantuloa kertynyt korko laskettaisiin aikaisempien säännösten perusteella.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki**korkolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 20 päivänä elokuuta 1982 annetun korkolain (633/82) 2 §:n 3 momentti,
muutetaan 3 §:n 2 momentti, 4 §, 12 §:n 1 momentti sekä
isätään 3 §:ään uusi 3 momentti sekä lakiin uusi 12 a § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

2 §

Tahdonvaltaisuus

 Mitä 2 momentissa on säädetty, ei koske
 pankin velalliselle myöntämää luottoa.

(kumotaan)

3 §

Velasta maksettava korko

 Jos velasta on sovittu maksettavaksi korkoa
 korkokantaa kuitenkin määräämättä, velallisen
 on maksettava vuotuista korkoa Suomen
 Pankin kulloinkin voimassa olevaa peruskor-
 koa vastaavan korkokannan mukaisesti.

 Jos velasta on sovittu maksettavaksi korkoa
 korkokantaa kuitenkin määräämättä, velallisen
 on maksettava vuotuista korkoa *kulloinkin*
voimassa olevaa Suomen Pankin *vahvistamaa*
kolmen kuukauden markkinakoron vuosikeskiar-
voa vastaavan korkokannan mukaisesti (*Suo-*
men Pankin vahvistama viitekorko).

Suomen Pankki vahvistaa 2 momentissa tar-
koitetun korkokannan prosenttiyksikön tarkkuu-
della vuosittain joulukuussa seuraavaksi kalente-
rivuodeksi.

4 §

Viivästyskoron määrä

Velan maksun viivästyessä velallisen on mak-
 settava viivästyneelle määrälle vuotuista viiväs-
 tuskorkoa 16 prosenttia.

4 §

Viivästyskoron määrä

Jos velasta on sovittu maksettavaksi korkoa,
velallisen on velan maksun viivästyessä makset-
tava viivästyneelle määrälle vuotuista viivästys-
korkoa, joka on neljä prosenttiyksikköä korke-
ampi kuin sovittu korko. Velallinen ei kuiten-
kaan ole velvollinen maksamaan viivästyskorkoa
enempää kuin kulloinkin voimassa oleva Suomen
Pankin vahvistama viitekorko lisättyinä kymme-
nellä prosenttiyksiköllä.

Jos velasta on sovittu maksettavaksi korkoa
korkokantaa kuitenkin määräämättä, velallisen
on velan maksun viivästyessä maksettava viiväs-

Voimassa oleva laki

Milloin 1 momentin mukaan määräytyvä viivästyskorko on alempi kuin velalle eräpäivää edeltäneeltä ajalta maksettava korko, viivästyskorkoa on maksettava saman perusteen mukaan kuin ennen eräpäivää.

12 §

Ilmoitus korkokannan muuttamisesta

Suomen Pankin on kahden viikon kuluessa peruskoron muuttamista koskevan päätöksen tekemisestä julkaistava ilmoitus 3 §:n 2 momentissa tarkoitettua korkokannasta Suomen säädöskokoelmassa.

Ehdotus

ryneelle määrälle vuotuista viivästyskorkoa, joka ylittää neljällä prosenttiyksiköllä kulloinkin voimassa olevan Suomen Pankin vahvistaman viitekoron.

Jos velasta ei ole sovittu maksettavaksi korkoa, velallisen on maksun viivästyessä maksettava viivästyneelle määrälle vuotuista viivästyskorkoa, joka ylittää seitsemällä prosenttiyksiköllä kulloinkin voimassa olevan Suomen Pankin vahvistaman viitekoron.

Milloin 1 momentin mukaan määräytyvä viivästyskorko on alempi kuin velalle eräpäivää edeltäneeltä ajalta maksettava korko, viivästyskorkoa on maksettava saman perusteen mukaan kuin ennen eräpäivää.

12 §

Ilmoitus Suomen Pankin peruskoron muuttamisesta

Suomen Pankin on 14 päivän kuluessa peruskoron muuttamista koskevan päätöksen tekemisestä julkaistava ilmoitus uudesta peruskorosta Suomen säädöskokoelmassa.

12 a §

Ilmoitus viitekoron vahvistamisesta

Suomen Pankin on julkaistava ilmoitus Suomen Pankin vahvistamasta viitekorosta Suomen säädöskokoelmassa viimeistään 14 päivää ennen kyseisen koron voimaantuloa. Ilmoituksessa on myös mainittava 4 §:n 3 momentissa tarkoitettun viivästyskoron suuruus.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Ennen tämän lain voimaantuloa annettuun sitoumukseen koron maksamisesta ja tämän lain voimaan tullessa viivästyneenä olleeseen maksuun sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Suomen Pankki voi ennen tämän lain voimaantuloa vahvistaa ja 12 a §:n mukaisesti julkaista Suomen Pankin vahvistaman viitekoron niin, että korkokantaa sovelletaan lain voimaantulopäivästä. Ensimmäisen vuoden viitekorko vahvistetaan kuukautta ennen lain voimaantuloa päättyvän kalenterikuukauden lopussa lasketun kolmen kuukauden markkinakoron vuosikeskiarvon perusteella.

34.

Laki**työntekijäin eläkelain 19 ja 19 d §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain (395/61) 19 §:n 1 momentti ja 19 d §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 19 §:n 1 momentti 31 päivänä joulukuuta 1985 annetussa laissa (1120/85) ja 19 d §:n 1 momentti 21 päivänä joulukuuta 1984 annetussa laissa (938/84), seuraavasti:

Voimassa oleva laki

19 §

Eläkelaitoksen tai eläketurvakeskuksen tämän lain perusteella määräämä maksu sekä sille suorituksen viivästymisen ajalta 16 prosentin vuotuinen viivästyskorko saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä niin kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa (367/61) on säädetty.

19 d §

Tämän lain mukaisen eläkkeen tai muun etuuden viivästyessä eläkelaitoksen on maksettava viivästynyt eläke tai muu etuus viivästysajalta korotettuna. Etuuden korotus on vuotta kohden laskettuna 16 prosenttia. Velvollisuus maksaa etuus korotettuna ei kuitenkaan koske sitä osaa etuudesta, joka suoritetaan toiselle lakisääteistä vakuutusta harjoittavalle vakuutus- tai eläkelaitokselle taikka sosiaalivakuutustoimikunnalle tai työttömyyskasalle, ellei kysymys ole 19 c §:ssä tarkoitettua suorituksesta.

Ehdotus

19 §

Eläkelaitoksen tai eläketurvakeskuksen tämän lain perusteella määräämä maksu sekä sille suorituksen viivästymisen ajalta *korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitettun korkokannan mukainen* vuotuinen viivästyskorko saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä niin kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa (367/61) *säädetään*.

19 d §

Tämän lain mukaisen eläkkeen tai muun etuuden viivästyessä eläkelaitoksen on maksettava viivästynyt eläke tai muu etuus viivästysajalta korotettuna. Etuuden korotus vuotta kohden laskettuna *on korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitettun korkokannan mukainen*. Velvollisuus maksaa etuus korotettuna ei kuitenkaan koske sitä osaa etuudesta, joka suoritetaan toiselle lakisääteistä vakuutusta harjoittavalle vakuutus- tai eläkelaitokselle taikka sosiaalivakuutustoimikunnalle tai työttömyyskasalle, ellei kysymys ole 19 c §:ssä tarkoitettua suorituksesta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 199

Maksuun, joka oli viivästynyt tämän lain tullessa voimaan, sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Lain 19 d §:n 1 momenttia ei sovelleta asiaan, joka ennen tämän lain voimaantuloa on tullut vireille eläkelaitoksessa. Säännöksiä etuuden korotuksesta sovelletaan kuitenkin sellaiseen etuuserään, jonka eräpäivä on tämän lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

35.

Laki**lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 10 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 9 päivänä helmikuuta 1962 annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain (134/62) 10 §:n 4 momentti, sellaisena kuin se on 31 päivänä joulukuuta 1985 annetussa laissa (1121/85), seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

10 §

Jos työnantaja on laiminlyönyt suorittaa tämän lain mukaisen vakuutusmaksun eikä kehotuksen saatuaan työeläkekassan määräämässä kohtuullisessa ajassa korjaa laiminlyöntiään, työeläkekassa voi hankkimansa selvityksen tai sen puuttuessa arvion perusteella määrätä työnantajalle enintään kaksinkertaiseksi korotetun vakuutusmaksun. Vakuutusmaksua ei kuitenkaan saa määrätä muulta ajalta kuin kulumassa olevalta ja viideltä sitä edeltävältä kalenterivuodelta. Työeläkekassan määräämä vakuutusmaksu ja sille suorituksen viivästymisen ajalta 16 prosentin vuotuinen viivästyskorko saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä niin kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa (367/61) on säädetty.

Jos työnantaja on laiminlyönyt suorittaa tämän lain mukaisen vakuutusmaksun eikä kehotuksen saatuaan työeläkekassan määräämässä kohtuullisessa ajassa korjaa laiminlyöntiään, työeläkekassa voi hankkimansa selvityksen tai sen puuttuessa arvion perusteella määrätä työnantajalle enintään kaksinkertaiseksi korotetun vakuutusmaksun. Vakuutusmaksua ei kuitenkaan saa määrätä muulta ajalta kuin kulumassa olevalta ja viideltä sitä edeltävältä kalenterivuodelta. Työeläkekassan määräämä vakuutusmaksu ja sille suorituksen viivästymisen ajalta *korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukainen* vuotuinen viivästyskorko saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä niin kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa (367/61) säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199

Maksuun, joka oli viivästyneenä tämän lain tullessa voimaan, sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

36.

Laki**valtion eläkelain 14 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 20 päivänä toukokuuta 1966 annetun valtion eläkelain (280/66) 14 §:n I momentti, sellaisena kuin se on 9 päivänä elokuuta 1985 annetussa laissa (696/85), seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

14 §

Tämän lain mukaisen eläkkeen viivästyessä maksetaan se viivästysajalta korotettuna. Eläkkeen korotus on vuotta kohden laskettuna 16 prosenttia. Velvollisuus maksaa eläke korotettuna ei kuitenkaan koske sitä osaa eläkkeestä, joka suoritetaan lakisääteistä vakuutusta harjoittavalle vakuutus- tai eläkelaitokselle taikka sosiaalivakuutustoimikunnalle tai työttömyyskassalle.

14 §

Tämän lain mukaisen eläkkeen viivästyessä maksetaan se viivästysajalta korotettuna. Eläkkeen korotus *vuotta kohden laskettuna on korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukainen*. Velvollisuus maksaa eläke korotettuna ei kuitenkaan koske sitä osaa eläkkeestä, joka suoritetaan lakisääteistä vakuutusta harjoittavalle vakuutus- tai eläkelaitokselle taikka sosiaalivakuutustoimikunnalle tai työttömyyskassalle.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
 kuuta 199 _____

Tätä lakia ei sovelleta asiaan, joka ennen tämän lain voimaantuloa on tullut vireille valtiokonttorissa. Säännöksiä eläkkeen korotuksesta sovelletaan kuitenkin sellaiseen eläke-erään, jonka eräpäivä on lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

37.

Laki**merimieseläkelain 8 ja 63 a §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 26 päivänä tammikuuta 1956 annetun merimieseläkelain (72/56) 8 §:n 1 momentti ja 63 a §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 8 §:n 1 momentti 28 päivänä joulukuuta 1990 annetussa laissa (1346/90) ja 63 a §:n 1 momentti 21 päivänä joulukuuta 1984 annetussa laissa (939/84), seuraavasti:

Voimassa oleva laki

8 §

Määräajassa suorittamatta jääneelle maksulle on työnantajan maksettava viivästymisen ajalta 16 prosentin vuotuinen viivästyskorko.

63 a §

Tämän lain mukaisen eläkkeen tai muun etuuden viivästyessä eläkekassan on maksettava viivästynyt eläke tai muu etuus viivästysajalta korotettuna. Etuuden korotus on vuotta kohden laskettuna 16 prosenttia. Velvollisuus maksaa etuus korotettuna ei kuitenkaan koske sitä osaa etuudesta, joka suoritetaan toiselle lakisääteistä vakuutusta harjoittavalle vakuutus- tai eläkelaitokselle taikka sosiaalivakuutus-toimikunnalle tai työttömyyskassalle.

Ehdotus

8 §

Määräajassa suorittamatta jääneelle maksulle on työnantajan maksettava viivästymisen ajalta *vuotuista viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan.*

63 a §

Tämän lain mukaisen eläkkeen tai muun etuuden viivästyessä eläkekassan on maksettava viivästynyt eläke tai muu etuus viivästysajalta korotettuna. Etuuden korotus vuotta kohden laskettuna *on korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukainen.* Velvollisuus maksaa etuus korotettuna ei kuitenkaan koske sitä osaa etuudesta, joka suoritetaan toiselle lakisääteistä vakuutusta harjoittavalle vakuutus- tai eläkelaitokselle taikka sosiaalivakuutus-toimikunnalle tai työttömyyskassalle.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 199

Maksuun, joka oli viivästynään tämän lain tullessa voimaan, sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Tämän lain 63 a §:n 1 momenttia ei sovelleta asiaan, joka ennen tämän lain voimaantuloa on tullut vireille eläkekassassa. Säännöksiä eläkkeen tai muun etuuden korotuksesta sovelletaan kuitenkin sellaiseen etuuserään, jonka eräpäivä on tämän lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

38.

Laki**yrittäjien eläkelain 12 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun yrittäjien eläkelain (468/69) 12 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on 31 päivänä joulukuuta 1985 annetussa laissa (1124/85), seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

12 §

Jos yrittäjä on laiminlyönyt vakuutusmaksun suorittamisen, on eläkelaitoksella oikeus periä sille suorituksen viivästymisen ajalta 16 prosentin vuotuinen viivästyskorko.

Jos yrittäjä on laiminlyönyt vakuutusmaksun suorittamisen, on eläkelaitoksella oikeus periä sille suorituksen viivästymisen ajalta *korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukainen* vuotuinen viivästyskorko.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
 kuuta 199 .

Maksuun, joka oli viivästynyt tämän lain tullessa voimaan, sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

39.

Laki**maatalousyrittäjien eläkelain 12 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun maatalousyrittäjien eläkelain (467/69) 12 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 31 päivänä joulukuuta 1985 annetussa laissa (1123/85), seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

12 §

Jos maatalousyrittäjä on laiminlyönyt vakuutusmaksun suorittamisen, on eläkelaitoksella oikeus periä sille suorituksen viivästymisen ajalta 16 prosentin vuotuinen viivästyskorko.

Jos maatalousyrittäjä on laiminlyönyt vakuutusmaksun suorittamisen, on eläkelaitoksella oikeus periä sille suorituksen viivästymisen ajalta *korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukainen* vuotuinen viivästyskorko.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
 kuuta 199 .

Maksuun, joka oli viivästynyt tämän lain tullessa voimaan, sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

40.

Laki

eräiden työsuhteessa olevien taiteilijoiden ja toimittajien eläkelain 8 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 26 päivänä heinäkuuta 1985 annetun eräiden työsuhteessa olevien taiteilijoiden ja toimittajien eläkelain (662/85) 8 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 31 päivänä joulukuuta 1985 annetussa laissa (1125/85), seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Jos työnantaja on laiminlyönyt suorittaa tämän lain mukaisen vakuutusmaksun eikä kehotuksen saatuaan eläkekassan määräämässä kohtuullisessa ajassa korjaa laiminlyöntiään, eläkekassa voi hankkimansa selvityksen tai sen puuttuessa arvion perusteella määrätä työnantajalle enintään kaksinkertaiseksi korotetun vakuutusmaksun. Vakuutusmaksua ei kuitenkaan saa määrätä muulta ajalta kuin kulumassa olevalta ja viideltä sitä edeltävältä kalenterivuodelta. Eläkekassan määräämä vakuutusmaksu ja sille suorituksen viivästymisen ajalta 16 prosentin vuotuinen viivästyskorko saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä niin kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa (367/61) on säädetty.

Ehdotus

8 §

Jos työnantaja on laiminlyönyt suorittaa tämän lain mukaisen vakuutusmaksun eikä kehotuksen saatuaan eläkekassan määräämässä kohtuullisessa ajassa korjaa laiminlyöntiään, eläkekassa voi hankkimansa selvityksen tai sen puuttuessa arvion perusteella määrätä työnantajalle enintään kaksinkertaiseksi korotetun vakuutusmaksun. Vakuutusmaksua ei kuitenkaan saa määrätä muulta ajalta kuin kulumassa olevalta ja viideltä sitä edeltävältä kalenterivuodelta. Eläkekassan määräämä vakuutusmaksu ja sille suorituksen viivästymisen ajalta *korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukainen* vuotuinen viivästyskorko saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä niin kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa (367/61) säädetään.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
 kuuta 199 .

Maksuun, joka oli viivästynään tämän lain tullessa voimaan, sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.